

תת"ע (ירושלים) 12251-10-23 - אבו קלבין מהנדס נ' מדינת ישראל

תת"ע (ירושלים) 12251-10-23 - אבו קלבין מהנדס נ' מדינת ישראל לשלום ירושלים

תת"ע (ירושלים) 12251-10-23

אבו קלבין מהנדס

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בירושלים

[11.07.2024]

כבוד השופטת, סגנית הנשיא שרית זוכוביצקי-אורי

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק שניתן בהיעדר התייצבות המבקש ביום 11.01.2024.

2. המבקש קיבל לידי דו"ח מסוג הזמנה לדין שמספרו 90525272440 המייחס לו עבירה שבוצעה ביום 03.10.2022 של אי ציות לרמזור אדום, לאחר שחלפו 5 שניות, בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961, שנאכפה באמצעות מצלמה מסוג א/3.

3. ביום הדיון לא התייצב המבקש בבית המשפט ומשכך נשפט בהעדרו ונגזרו עליו קנס בסך 1500 ₪, 30 ימי פסילה ו-3 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים.

טענות הצדדים

4. המבקש טען כי לא קיבל לידי דו"ח מסוג הזמנה לדין לאחר דחייתו. כמו כן הוא כפר בביצוע העבירה, שכן לטענתו, החזיק ברישיון נהיגה תקף במועד ביצוע העבירה.

5. לטענת המשיבה, יש לדחות את הבקשה משום שבלבול או שכחה אינם בגדר סיבה מוצדקת לאי התייצבות. כמו כן, לטענתה, העונש שנגזר על הנאשם אינו חורג ממתחם הענישה.

דיון והכרעה

6. הבקשה הוגשה ללא תצהיר ועל כן דינה להידחות על הסף. למעלה מן הצורך בחנתי את הבקשה לגופה.

7. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ"); קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 חסין נ' מדינת ישראל מיום 7.4.2008:

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגנות ההליך הפלילי".

8. לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחסד"פ הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.
9. כאשר נאשם הוזמן לדיון כדן ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.
10. סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע, כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

11. ברע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל (29.12.09) נקבע :

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדן עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדיון ודינו ייגזר, כשם שארע בענייננו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קבלת ההזמנה לדיון וקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

12. מתיעוד המזכירות בתיק בית המשפט, עולה כי ההודעה בדבר דחיית מועד הדיון ליום 11.01.2024, נמסרה לנאשם טלפונית ביום 07.01.2024. הנאשם אף הוסיף את בא כוחו לשיחת ועידה ובה נמסרה גם לו ההודעה על דחיית מועד הדיון. בא כוחו ענה בתגובה שהוא מקווה שיספיק להתייצב בשעה הקבועה משום שהוא מגיע מכרמיאל.
13. הנאשם ולא פירט מדוע לא התייצב לדיון או לחלופין מה מנע ממנו להגיש בקשה לדחייתו.

14. בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה לדיון הומצאה למבקש כדן ולא הוכחה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון. האם קיים חשש לעיוות דין

15. גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 24.4.2018)).

16. ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דינו יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 עמיד גיש נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו 27.5.2018)).

17. המבקש כפר בביצוע העבירה. לטענתו, במועד ביצוע העבירה החזיק ברישיון נהיגה תקף. הלכה היא כי אין די בעצם כפירה בביצוע העבירה כדי להקים טענה של עיוות דין. יתרה מכך גם אם היה המבקש מעלה טענות של ממש להגנתו מוטלת על בית המשפט חובה לבחון אותן בזהירות של ממש. קבלת טענה זו משמעותה כי כל מי שיש לו הגנה טובה יכול שלא להופיע לדיון שנקבע בעניינו ולאחר הרשעתו וגזירת דינו יוכל לגרום לביטולו של גזר הדין (ע"פ 2119/02 כהן עופר נ' מדינת ישראל (14.4.2002), רע"פ 1773/04 אלעוברה אסמעיל נ' מדינת ישראל ((23.2.2004)).

18. המבקש לא העלה אף טענה רלוונטית לעניין ביצוע העבירה, שכן העבירה בה הורשע הינה אי ציות לרמזור אדום. טענתו כי החזיק ברישיון נהיגה תקף אינה רלוונטית לביצוע העבירה ואינה מקימה חשש לעיוות דין. המבקש לא הוכיח כי קיים סיכוי לשינוי תוצאות פסק הדין.

19. לפיכך, איני סבורה כי ייגרם לנאשם עיוות דין אם לא יבוטל פסק הדין.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ה' תמוז תשפ"ד, 11 יולי 2024, בהעדר הצדדים.